

РЕШЕНИЕ

№ 1771

гр. София, 11.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 116-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и шести март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: ПАВЕЛ Г. ПАНОВ

при участието на секретаря ВИОЛЕТА К. ДИНОВА
като разгледа докладваното от ПАВЕЛ Г. ПАНОВ Административно наказателно дело № 20241110203277 по описа за 2024 година

Производството е по реда на чл. 59 и сл. от ЗАНН.

Образувано е по жалба на ТИ БИ АЙ БАНК“ ЕАД ЕИК 131134023, срещу Наказателно постановление №004547 от 08.12.2023 г, издадено от И.Г.Б. - директор на Регионална дирекция за областите София, Софийска, Кюстендил, Перник и Благоевград със седалище гр. София към главна дирекция „Контрол на пазара“ при Комисията за защита на потребителите упълномощен, съгласно Заповед № 984 от 07.11.2023 г. изменена и допълнена със Заповед № 1012 от 10.11.2023 г. на Председателя на Комисията за защита на потребителите, с което за на ТИ БИ АЙ БАНК“ ЕАД ЕИК 131134023 са наложени имуществени санкции както следва:

- 3 000 (три хиляди) лева на основание чл. 45, ал. 1 за нарушение на чл. 5, ал. 5 във връзка с чл. 5, ал. 2 и ал. 1 от ЗПК
- 3 000 (три хиляди) лева на основание чл. 45, ал. 1 за нарушение на чл. 11, ал. 1, т. 1 от ЗПК
- 3 000 (три хиляди) лева на основание чл. 45, ал. 1 за нарушение на чл. 11, ал. 1, т. 26 от ЗПК

С жалбата се изразява становище, че атакуваното наказателно постановление е издадено в нарушение на материалния и процесуалния закон. Сочи, че таксата за разсрочване на покупката с издадения платежен инструмент от кредитора е по избор на клиента и не следва да се включва в Стандартния европейски формуляр (СЕФ), а информация е представена в договора, сключен със заемополучателя. По отношение на мястото на сключване на договора сочи, че такъв е сключен в електронната среда, а също така счита, че в електронния подпис, положен от банката, е налична информация къде е положен той. Що се отнася до непосочване на актуален адрес на КЗП, намира, че посочването в договора на електронна поща и телефони за контакт е позволило на потребителя да сезира КЗП, тъй като е ползвал тези форми за контакт.

В съдебно заседание процесуалният представител на дружеството-жалбоподател не се явява, подава писмена молба с аргументи по същество, идентични с тези в жалбата.

Процесуалният представител на АНО счита, че НП следва да бъде потвърдено и не са налице предпоставките на чл.28 от ЗАНН.

Жалбата изхожда от легитимирано лице, подадена е в законоустановения срок, срещу подлежащ на обжалване акт, съдържа необходимите реквизити и производството е редовно образувано пред РС-София. Предвид на това съдът намира жалбата за процесуално допустима.

Софийският районен съд, след съвкупен и поотделен анализ на всички събрани по делото доказателства и като съобрази закона, намира за установено следното от фактическа страна:

В Комисия за защита на потребителите (КЗП) постъпила жалба от С.Н.Д. срещу „ТИ БИ АЙ БАНК“ ЕАД. В хода на проверката бил представен Договор за потребителски кредит № ***** от 08.08.2023 г. за ползване на платежна карта - Neon limit с общ размер на кредита 1 200,00 лева. В КЗП била представена и преддоговорна информация във вид на Стандартен европейски формуляр.

В договора за потребителски кредит в т. 25.2. било записано: „Стандартна Тарифа за такси и комисиони за физически лица на „Ти Би Ай Банк“ ЕАД “/Тарифата/. За ползване на платежен инструмент карта „Неон“, актуалните към датата на сключването на този договор такси били: Разсрочване на плащания с карта; Такса за разсрочване на покупка за 3 месеца - Без такса; Такса за разсрочване на покупка за 6 месеца - 9%; Такса за разсрочване на покупка за 12 месеца - 18%; Таксата за разсрочвания на транзакции извършени с карта се изчислява от размера на разсрочената транзакция и се разделя на равни части, всяка от които ще се добави към всяка от дължимите равни месечни вноски за срока на разсрочването.“.

В КЗП се представила преддоговорна информация във вид на Стандартен европейски формуляр. Съгласно Приложение №2 към чл. 5, ал. 2 от Закона за потребителския кредит (ЗПК) - Стандартен европейски формуляр за предоставяне на информация за потребителските кредити в Част III - Разходи по кредита, в т. 4.3. било записано: „Когато е приложимо за съответния вид кредит: Всеки друг разход, свързан с договора за кредит“.

В Стандартния европейски формуляр предоставен от кредитора в Част III, т. 4.3. било записано: „Когато е приложимо за съответния вид кредит: Всеки друг разход, свързан с договора за кредит“. Кредиторът е посочил: „Еднократна такса за оценка на риска: 0,00 лв.“. Проверяващи установили, че в Част III, т. 4.3. кредиторът не е записал информацията: „Такса за разсрочване на покупка за 6 месеца - 9%;Такса за разсрочване на покупка за 12 месеца - 18%, таксата за разсрочвания на транзакции извършени с карта се изчислява от размера на разсрочената транзакция и се разделя на равни части, всяка от които ще се добави към всяка от дължимите равни месечни вноски за срока на разсрочването“,които били обаче уговорени в договора за кредит

Било установено, че в чл.1 от Договор за потребителски кредит № ***** от 08.08.2023г.за кредит е било записано: „Дата и място на сключване: 08.08.2023“, а според проверяващите съгласно изискванията на чл. 11, ал. 1, т. 1 от ЗПК: „Договорът за потребителски кредит се изготвя на разбираем език и съдържа: 1. датата и мястото на сключването му“, съответно приели, че в Договора за потребителски кредит № ***** от 08.08.2023 г. не се съдържа мястото на сключването му, доколкото в Търговския регистър е посочено за седалище и адрес на управление на „ТИ БИ АЙ БАНК“ ЕАД гр. София, п.к. 1421, р-н Лозенец, ул. „Д. Хаджикоцев“ № 52-54, следователно мястото на сключване било в гр. София.

Във връзка с представения Договор за потребителски кредит № ***** от 08.08.2023г. с общ размер на кредита 1 200,00 лева било установено, че в чл. 26 от договора е записано: „Адрес на Комисията за защита на потребителите като контролен орган по

спазване изискванията на Закона за потребителския кредит: Адрес: 1000 гр. София, пл. „Славейков“ № 4А, ет. 3, 4 и 6, тел.02/*****, факс 02/*****, гореща линия: 0700 111 22. За повече подробности за КЗП и за териториалните й структури на интернет адрес: <http://www.kzp.bg44>, но КЗП се намира на следния адрес: гр. София, ул. „Врабча“ № 1, ет. 3, 4 и 5 и проверяващите приели, че в договора за потребителски кредит „ТИ БИ АЙ БАНК“ ЕАД е записало стария адрес на КЗП, а не актуалния - гр. София, ул. „Врабча“ № 1, ет. 3, 4 и 5.

Предвид на това срещу „ТИ БИ АЙ БАНК“ ЕАД бил съставен АУАН № 004547, съставен на 13.11.2023 г. от свидетелката Е. Б. Ц. на длъжност главен инспектор в РД - София в Комисия за защита на потребителите. Актът бил подписан от актосъставителя и един свидетел при установяване на нарушението, а препис от него бил връчен на представител на дружеството-нарушител, който го подписал без възражения. такива постъпили в срок.

Въз основа на така съставения АУАН впоследствие било издадено обжалваното Наказателно постановление №004547 от 08.12.2023 г, издадено от И.Г.Б. - директор на Регионална дирекция за областите София, Софийска, Кюстендил, Перник и Благоевград със седалище гр. София към главна дирекция „Контрол на пазара“ при Комисията за защита на потребителите упълномощен, съгласно Заповед № 984 от 07.11.2023 г. изменена и допълнена със Заповед № 1012 от 10.11.2023 г. на Председателя на Комисията за защита на потребителите, с което за на ТИ БИ АЙ БАНК“ ЕАД ЕИК 131134023са наложени имуществени санкции както следва:

- 3 000 (три хиляди) лева на основание чл. 45, ал. 1 за нарушение на чл. 5, ал. 5 във връзка с чл. 5, ал. 2 и ал. 1 от ЗПК
- 3 000 (три хиляди) лева на основание чл. 45, ал. 1 за нарушение на чл. 11, ал. 1, т. 1 от ЗПК
- 3 000 (три хиляди) лева на основание чл. 45, ал. 1 за нарушение на чл. 11, ал. 1, т. 26 от ЗПК

По делото е разпитана в качеството на свидетел Е. Ц., като казаното от нея кореспондира изцяло с констатациите обективирани в съставения АУАН и в обстоятелствената част на наказателното постановление, поради което съдът напълно кредитира показанията □. Свидетелят подробно разказа за извършената проверка и констатираните нарушения. Настоящият състав се довери на заявеното от свидетеля и поради това, че същият депозира показания за факти и обстоятелства, които лично е възприел или в осъществяването на които непосредствено е участвал. Показанията му са в достатъчна степен подробни, логични, последователни, без вътрешни противоречия и несигурност. Именно свидетелят, в качеството □ на служител в КЗП, е извършил проверката на представените от дружеството документи и е констатирала, че в договора за предоставяне на потребителски кредит не бил посочен актуалният адрес на Комисията за защита на потребителите, не е посочено мястото на сключване на договора, както и в СЕФ не е посочената предвидената в договора за потребителски кредит такса за разсрочване на покупка за 6, съответно 9 месеца. Видно от показанията на свидетеля, КЗП се намира на адрес в гр. София, ул. „Врабча“ № 1, а адресът на площад „Славейков“ бил актуален до 2019 година.

Изложената фактическа обстановка съдът прие за категорично установена въз основа на гласните доказателствени средства - показанията на свидетеля Ц., както и от приложените по делото писмени доказателства, надлежно приобщени по реда на чл. 283 от НПК.

Съдът, с оглед установената фактическа обстановка и съобразно възраженията и доводите на дружеството-жалбоподател, както и като съобрази задължението си да проверява изцяло законосъобразността на наказателното постановление, независимо от основанията, посочени от страните, установи следното от правна страна:

АУАН е съставен от компетентен орган съгласно чл.41, ал.3, т.5 от ЗПК, а именно от длъжностно лице определено от председателя на Комисията за защита на потребителите, каквото се явява актосъставителят Ц., заемаща длъжността главен инспектор в Комисията за защита на потребителите. Това се установява от приложената по делото Заповед от 22.04.2015 г. на председателя на КЗП. Нарушението е ясно, точно описано, като са посочени датата, мястото, начинът на извършването му и нарушените законови текстове. Актът е подписан от един свидетел при установяване на нарушението и е бил връчен на представляващ дружеството-жалбоподател.

НП е издадено от компетентен за това орган съгласно чл.55, ал.2 от ЗПК, а именно от директор на Регионална дирекция за областите София, Софийска, Кюстендил, Перник и Благоевград със седалище гр. София към главна дирекция „Контрол на пазара“ при Комисията за защита на потребителите упълномощен, съгласно Заповед № 984 от 07.11.2023 г. изменена и допълнена със Заповед № 1012 от 10.11.2023 г. на Председателя на Комисията за защита на потребителите. В съдържанието му нарушението отново е описано подробно по дата, място и начин на извършване, отразени са нарушените законови разпоредби, както и основанията, на което се налага санкцията. В този смисъл съдът намира, че съдържа всички съществени реквизити, посочени в чл.57 от ЗАНН. Спазени са сроковете по чл.34 от ЗАНН, като актът е съставен в тримесечен срок от деня, в който нарушителят е открит и в едногодишен срок от извършване на нарушението. Наказателното постановление е било издадено в шестмесечен срок от съставянето на акта.

По отношение на нарушението на чл.11, ал.1, т.26 от ЗПК

Съгласно разпоредбата на чл.11, ал.1, т.26 от Закона за потребителския кредит - „Договорът за потребителски кредит се изготвя на разбираем език и съдържа адреса на Комисията за защита на потребителите като контролен орган по спазване изискванията на този закон“. По делото категорично се установи от обективна страна, че в договора за предоставяне на потребителски кредит не е бил посочен актуалният адрес на Комисията за защита на потребителите (КЗП), тъй като в договора фигурирал адрес на КЗП гр. София, пл. „Славейков“ № 4а, който не е бил актуалният адрес към момента на проверката и към момента на сключване на договора. Актуалният адрес бил гр. София, ул. „Врабча“ № 1, а адресът на площад „Славейков“ е бил актуален до 2019 година. Предвид на това и след като е бил посочен грешен адрес на КЗП, то това се приравнява на липса на адрес по смисъла на чл.11, ал.1, т.26 от ЗПК. Деянието е извършено на 08.08.2023г. в гр. София, когато е подписан договорът с потребителя. Предвид това от обективна страна е налице нарушение на чл. 11, ал.1, т.26 от ЗПК.

Едно от основните права на потребителите е, че те имат право да подават жалби, свързани с договори за потребителски кредит или с договори за посредничество за предоставяне на потребителски кредит, до Комисията за защита на потребителите. С даването на неверен адрес на практика потребителите са били лишени от това свое основно право, тъй като подадените жалби не биха стигнали до КЗП. Така и в Решение № 2284 от 5.04.2023 г. на АдмС - София по адм. д. № 201/2023 г. Без значение е, че е посочен телефон и интернет адрес на КЗП, доколкото законът изрично изисква посочването на административния адрес. Предоставянето на други данни не санира нарушението и не се отразява на обществената му опасност. Отпускането на потребителски кредити от финансови институции е строго специфична дейност, която последните следва да извършват при спазване на всички предвидени правила, регламентиращи основният им предмет на дейност. Кредиторът е бил длъжен да се информира от публичните източници за адреса на КЗП и да го посочва надлежно, за да не затруднява потребителя и така косвено да пречат връзката му с контролния орган. Не без значение е, че договорът е сключен близо четири години след промяната на адреса на КЗП, което допълнително свидетелства за

липсата на актуализация на данните на самата финансова институция. Ето защо съдът намира, че така посоченото нарушение е извършено.

Според АССГ дори незабавното отстраняване на нарушението не се отразява благоприятно на обществената опасност на извършеното нарушение от дружеството - даване на потребителите на неверен адрес на КЗП в продължение на три години и половина. Счетено е, че възможността на потребителите да упражнят своите права по ЗЗП е била възпрепятствана. Касационният състав посочва и, че едно от основните права на потребителите, че имат право да подават жалби, свързани с договори за потребителски кредит или с договори за посредничество за предоставяне на потребителски кредит, до Комисията за защита на потребителите. С даването на неверен адрес на практика потребителите са били лишени от това свое основно право. Изискванията за съдържанието на договорите за потребителски кредит, посочени в чл. 11, ал. 1 от ЗПК са императивни и нарушението на която и да е от посочените 27 точки е съществено нарушаване правата на потребителите. Без значение е, че в случая нарушението е формално и е първо за това дружество. Нарушението на изискванията на чл. 11, ал. 1 е съществено според касационния състав и показва завишена степен на обществена опасност, тъй като касае защитата на потребителите и техните основни права. Така изрично в Решение № 1746 от 20.03.2023 г. на АдмС - София по адм. д. № 1269/2023 г. Настоящият състав напълно споделя посочената практика и по същите мотиви намира, че нарушението не е маловажно по смисъла на чл.28 от ЗАНН.

По отношение на нарушението на чл.11, ал.1, т.1 от ЗПК.

Съгласно цитираната разпоредба договорът за потребителски кредит се изготвя на разбираем език и съдържа: датата и мястото на сключването му.

В случая неправилно в жалбата се посочва, че договорът не може да има място на сключване, тъй като бил сключен в електронна среда. Независимо как е сключен договорът и дали е от разстояние, или не, същият винаги има място на сключване и ако физически не е подписан в конкретно населено място, то тогава правилно КЗП посочва, че мястото на сключване е по седалището на кредитора, което в случая е в град София. Мястото на сключване на договора е от съществено значение по отношение на подсъдността на евентуални граждански спорове между кредитора и длъжника, дава яснота по отношение на мястото на извършване на административни нарушения във връзка със сключване на договора, определя компетентността на държавни регулаторни органи и е от съществено значение за потребителя, което е и наложило въздигането му в задължителен реквизит по силата на закона. Ето защо непосочването на мястото на сключване на договора с потребител консумира и самостоятелен състав на административно нарушение. В договорът единствено е посочена датата на сключване, но не и мястото, макар самият договор да предвижда този реквизит.

Несъстоятелни са доводите, че има данни къде е положен квалифицираният електронен подпис за кредитора. Това обстоятелство няма никакво отношение към изискването мястото на сключване на договора да се посочва в самия него, доколкото данните от КЕП касаят валидността на самия подпис, а извличането на мястото на сключване на договора от това обстоятелство не е възможно и не е задължение за потребителя и пречка неговото информиране и реализиране на права.

В случая нарушението не разкрива по-ниска степен на обществена опасност от останалите от този вид и същото не се явява маловажно. Така и в Решение № 412 от 1.12.2022 г. на АдмС - Враца по к. а. н. д. № 552/2022 г.

По отношение на нарушението на чл.5, ал.5, вр. ал.2, вр. ал.1 от ЗПК.

Съгласно чл. 5, ал. 5 от ЗПК: формулярите, съдържащи предоговорната информация по ал. 2 и 3, трябва да бъдат попълнени изцяло от кредитора. Съгласно чл. 5, ал. 1 и ал.2 от ЗПК преди потребителят да е обвързан от предложение или от договор за предоставяне на потребителски кредит, кредиторът или кредитният посредник предоставя своевременно на потребителя съобразно изразените от него предпочитания и въз основа на предлаганите от кредитора условия на договора необходимата информация за сравняване на различните предложения и за вземане на информирано решение за сключване на договор за потребителски кредит. Информацията по ал. 1 се предоставя във формата на стандартен европейски формуляр за предоставяне на информация за потребителските кредити съгласно приложение № 2.

Целта на СЕФ е възможността потребителят предварително да бъде запознат с условията и възможностите за сравняване на различни предложения. Тази цел ясно личи при анализ на разпоредбата на чл. 5, ал. 1 от ЗПК, където е използван терминът "своевременно" предоставяне, т. е. предоставяне по време на консултирането, доколкото предмет на дискусия са конкретен размер и срок на кредита. В тази предварителна фаза клиентът следва да получи пълна и изчерпателна информация и то във формата и начина определен по чл. 5, ал. 2 от ЗПК. В този контекст следва да се има предвид и самата форма на СЕФ по Приложение № 2 към чл. 5, ал. 2 от ЗПК, където се посочва, че "информацията в този формуляр няма силата на предложение за сключване на договор и не задължава кредитора да предостави на потребителя кредитния продукт, за който се отнася тази информация". Следователно с изискванията към СЕФ се създава защита за правата на потребителя на един много по-ранен етап от сключването на самия договор за кредит, без необходимост от сключването на такъв, като задължението за предоставяне на формуляра е абсолютно и безусловно във всеки случай на запитване и във всеки един от тях той следва да съдържа посочената в Приложение № 2 информация. Т. е. нарушението може да е извършено както в условията на финализирана сделка за отпускане на кредит, така и само при предварителното проучване за такъв. Така в Решение № 22 от 3.01.2024 г. на АдмС - София по адм. д. № 10306/2023 г.

Цялата необходима информация във връзка с условията по един потенциален бъдещ договор за кредит следва да е включена във формуляра и същият следва да отговаря на посоченото в самото приложение № 2 от ЗПК. За кредитополучателя е от особено важно значение да получи информация от стандартния европейски формуляр преди сключването на договора, за всеки друг разход свързан с договора за кредит, а именно размера на таксите за разсрочване на покупка за 6 и 12 месеца, които са съответно 9 % и 18 %, за сравняване на различните предложения и вземане на информирано решение за сключване на договор за потребителски кредит. Независимо дали потребителят ще се възползва от посочената възможност или не, тази такса се явява разход по кредита – част 3 от формуляра, и следва да намери отражение именно там, дори и да се посочи, че потребителят не е длъжен да използва тази възможност. След като за потребителя и заемополучател е предвидена такава възможност за отложено връщане на отпусната сума за покупка по револвиращата кредитна линия, която е възмездна услуга и е свързана с допълнителни финансови задължения, същият следва да бъде информиран за това възможно утежняване на задължението му чрез СЕФ и да му бъде предоставена тази предоговорна информация. Несъстоятелни са в този смисъл възраженията на жалбоподателя. Отделно от това таксата е предвидена в договора и представлява форма на допълнително кредитиране в рамките на самата револвираща кредитна линия и касае задължението на заемополучателя да се издължи в определен срок, което включва и неблагоприятните последици да се начислят въпросните такси за разсрочване на покупка. Същите касаят и условията на договора, респективно са в приложното поле на чл.5, ал.1 от ЗПК и е необходимо като такива да бъдат включени в СЕФ в посочения пункт 4.3 от част 3 на формуляра. Като не е включил тази информация в СЕФ, а тя е станала част от договора за кредит, потребителят е бил лишен от възможността за

сравняване на различните предложения и за вземане на информирано решение за сключване на договор за потребителски кредит.

Нещо повече, видно от т. 11.3.2 от договора за потребителски кредит за разсрочването на всяка операция Потребителят дължи такса, посочена в „Стандартна Тарифа за такси и комисиони за физически лица на „ТИ БИ АЙ Банк“ ЕАД“ („Тарифата“), която се разделя на равни части, всяка от които ще се добави към всяка от дължимите равни месечни вноски за срока на разсрочването, а според 11.3.5 при избор на разсрочване на операция на равни месечни вноски, стойността на ГПР ще бъде различна от посочената в чл. 10, а именно 34,10% (стойност на ГПР), като общата сума дължима от потребителя, в тази хипотеза ще бъде 1416,00 (стойност). В точка 25.2. са посочени и таксите за разсрочване на покупка. В случая след като е било възможно в договора тези условия да бъдат конкретно уговорени, като дори кредиторът си е запазил правото да ги променя едностранно (същата точка от договора), тяхното непосочване в СЕФ е в нарушение на ЗПК и всъщност подвежда потребителят. Видно е, че дори при разсрочване на покупка и отложено плащане на отпуснатата за тази покупка сума по револвиращата кредитна линия в самия договор е посочено и кредиторът признава, че годишният процент на разходите (ГПР) по кредита се вдига, обстоятелство, което не е намерило отражение в СЕФ, макар и за това да не е наложено административно наказание. Лишаването на потребителя от преддоговорна информация по отношение на таксите за разсрочване на покупка, съответно на техния размер е в нарушение на чл.5, ал.1 от ЗПК и правилно е ангажирана отговорността на жалбоподателя. Без значение е дали потребителят ще се ползва от възможността да разсрочи плащане, щом именно такава му е предоставена по договора и то възмездно, за да е необходимо същата да намери отражение в СЕФ.

Това нарушение не се отличава с по-ниска степен на обществена опасност, доколкото се касае за информация, която може да увреди интересите на потребителя, създава пречки пред неговата информираност и осведоменост преди обвързването му с договора за кредит. Ето защо чл.28 от ЗАНН е неприложим. нарушенията от този вид засягат в значителна степен обществените отношения, свързани с предоставянето на кредити на потребителите и създават пречки за вземане на правилно решение при избор на възможности за получаване и погасяване на кредит. Предоставянето на преддоговорната информация по кредитите в съответната форма е съществено задължение на кредитора, благоприятстващо за създаването на равноправни условия с потребителя, получател на кредита. Така в Решение № 2015 от 29.03.2023 г. на АдмС - София по адм. д. № 492/2023 г.

Отговорността на юридическите лица е обективна и безвиновна, поради което не следва да бъде обсъждана субективната страна на нарушението и евентуалното наличие на вина. Без значение са също причините и мотивите, довели до извършване на нарушението, тъй като те отново спадат към субективната страна. В случая е достатъчно единствено да е осъществен съставът на нарушената разпоредба от обективна страна, което е налице.

Правилно на дружеството са били наложени три имуществени санкции на основание чл.45, ал.1 от ЗПК. Посочената санкционна разпоредба гласи, че: „За нарушение на чл. 5, 6, чл. 7, ал. 2, чл. 10, чл. 10а, чл. 11, чл. 18, ал. 1 и 2, чл. 19, ал. 2, чл. 25, ал. 1 - 5, чл. 26, ал. 1, чл. 29, ал. 1, чл. 34, ал. 1, 3 и 5, чл. 36, ал. 3, 4 и 5 и чл. 41, ал. 4 на виновните лица се налага глоба в размер от 700 до 2000 лв. - за физическите лица, и имуществена санкция в размер от 3000 до 8000 лв. - за едноличните търговци и юридическите лица“. Наложена имуществена санкция от 3000 лева отделно за всяко от трите нарушения е в минимален размер, поради което съдът не може да я ревизира.

Съгласно чл.18 от ЗАНН, когато с едно деяние са извършени няколко административни нарушения или едно и също лице е извършило няколко отделни нарушения, наложените наказания се изтърпяват поотделно за всяко едно от тях. В случая са налице три отделни нарушения като липсата на информация в самия договор по чл.11, ал.1 по всяка отделна точка от ЗПК е самостоятелно отделно деяние, обуславящо понасянето на самостоятелна административна санкция. В този смисъл Решение № 2945 от 15.06.2020 г. на АдмС - София по адм. д. № 2443/2020 г.

Съдът счита, че не се касае за маловажен случай по смисъла на чл.28, ал.1 от ЗАНН, тъй като търговската дейност на фирмата предполага жалбоподателят да е запознат с изискванията на закона. Нарушението е формално, поради което липсата на вреди не може да доведе до неговата маловажност, а само да бъде взета предвид при определяне размера на санкцията, която обаче е минимална и няма как да бъде намалена повече. Целта на въведените законови изисквания е да се гарантират правата на потребителите, да се гарантира тяхната осведоменост и възможността им да сезират КЗП като контролен орган по спазване изискванията на този закон, ако имат някакви оплаквания във връзка с договора за предоставяне на потребителски кредит. Съдът вече изложи аргументи за липсата на основание да приложи този институт за всяко отделно нарушение.

Мотивиран от горното, настоящият състав намира, че атакуваното наказателно постановление е законосъобразно и следва да бъде потвърдено.

При този изход на спора и с оглед направеното искане от процесуалния представител на наказващия орган за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, съдът намира същото за неоснователно. Съгласно чл.63д, ал.4 от ЗАНН, в полза на учреждение или организацията, чийто орган е издал акта по чл.58д, се присъжда и възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт или друг служител с юридическо образование. В случая АНО е защитаван от адвокат, а не от юрисконсулт и не следва да се заплаща юрисконсултско възнаграждение, а единствено хонорар за адвокат ако такъв е уговорен, заплатен и поискан. Нито едно от тези кумулативни условия не е налице, респективно съдът не следва да присъжда юрисконсултско възнаграждение, поискано от адвокат.

Предвид изложеното, Софийският районен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление №004547 от 08.12.2023 г, издадено от И.Г.Б. - директор на Регионална дирекция за областите София, Софийска, Кюстендил, Перник и Благоевград със седалище гр. София към главна дирекция „Контрол на пазара“ при Комисията за защита на потребителите упълномощен, съгласно Заповед № 984 от 07.11.2023 г. изменена и допълнена със Заповед № 1012 от 10.11.2023 г. на Председателя на Комисията за защита на потребителите, с което за на ТИ БИ АЙ БАНК“ ЕАД ЕИК 131134023 са наложени имуществени санкции както следва:

- 3 000 (три хиляди) лева на основание чл. 45, ал. 1 за нарушение на чл. 5, ал. 5 във връзка с чл. 5, ал. 2 и ал. 1 от ЗПК
- 3 000 (три хиляди) лева на основание чл. 45, ал. 1 за нарушение на чл. 11, ал. 1, т. 1 от ЗПК
- 3 000 (три хиляди) лева на основание чл. 45, ал. 1 за нарушение на чл. 11, ал. 1, т. 26 от ЗПК

Решението подлежи на касационно обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Административен съд - София град.

Съдия при Софийски районен съд: _____